

Ομιλία Περιφερειάρχη Δυτικής Ελλάδας, Νεκτάριου Φαρμάκη, στην τελετή απονομής του Χρυσού Σταυρού της Μητρόπολης Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας,

Αγαπητοί Πατέρες,

Κυρίες και Κύριοι,

Με βαθύτατη συγκίνηση και αίσθημα ευγνωμοσύνης δέχομαι την ύψιστη τιμή του Χρυσού Σταυρού της Μητρόπολης Αιτωλίας και Ακαρνανίας, που μου απονέμεται σήμερα, από την αγάπη και την ευλογία της Σεβασμιότητάς σας.

Και εύχομαι από καρδιάς, ο Πανάγαθος Τριαδικός Θεός να σας περιβάλλει πάντοτε με την αγάπη που και εσείς περιβάλλετε αυτή την ιστορική Μητρόπολη, αλλά και να σας δίνει υγεία, δύναμη και μακροήμερευση, προκειμένου να συνεχίσετε το πολυσήμαντο ποιμαντορικό σας έργο.

Ειλικρινά, δεν ξέρω εάν είμαι άξιος για την τιμή αυτή.

Ως Περιφερειάρχη Δυτικής Ελλάδας κάνω πάντοτε αυτό που επιβάλλει το χρέος και η συνείδησή μου απέναντι στην τοπική κοινωνία και Εκκλησία, γνωρίζοντας πολύ καλά δύο πράγματα:

Το πρώτο είναι ότι όλα τα επί Γης ανθρώπινα αξιώματα, έρχονται και παρέρχονται.

Και το δεύτερο, ότι αυτά τα αξιώματα προσφέρονται από την κοινωνία για να την υπηρετούν, όχι για να υπηρετούνται.

Αυτά με δίδαξαν οι γονείς μου και αυτά μου άφησαν ως κληρονομιά οι προπάτορές μου, ένας εκ των οποίων ήταν και ο κυρός Χριστόφορος, Μητροπολίτης Ναυπακτίας και Ευρυτανίας στα πολύ δύσκολα μετακατοχικά χρόνια, που γνώριζε ότι με τον Θεό οδηγό, δεν υπάρχει δυσκολία που να μην ξεπερνιέται. Και ότι η διακονία προς τον άνθρωπο συνιστά διακονία προς τον Θεό.

Αναγνωρίζω λοιπόν τη σημερινή τιμή, όχι μόνο ως προσωπική.

Αλλά και ως αντανάκλαση των προσπαθειών εμού και του συνόλου των συνεργατών μου, στην υπηρεσία της κοινωνίας της Αιτωλοακαρνανίας και γενικότερα, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, η οποία δεν έχει μόνο μεγάλη ιστορία και ισχυρή πλουτοπαραγωγική δύναμη, αλλά είναι και ένας τόπος με μεγάλη πνευματική παράδοση, στον οποίο η Ελλάδα και η Ορθοδοξία, αποτελούν αδιάσπαστη ενότητα.

Η τοπική Εκκλησία δεν είναι μόνο ένας από τους πιο ισχυρούς πυλώνες ενότητας και πνευματικής καθοδήγησης. Είναι και ένας άσβεστος φάρος, που στους δύσκολους και ταραγμένους καιρούς μας αποτελεί λιμάνι και καταφύγιο για κάθε άνθρωπο, αλλά και δείχνει τον δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε.

Φάρο φωτεινό, αποτελείτε και εσείς Σεβασμιώτατε, που η Θεία Πρόνοια σας οδήγησε σε αυτόν εδώ τον τόπο, για να οδηγείτε και να εμψυχώνετε όλους μας.

Από αυτό εδώ το βήμα λοιπόν, στον περίλαμπρο και ανακαινισθέντα Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος, και από αυτή εδώ την Ιερή Πόλη που σε λίγο θα τιμήσει την 200η

επέτειο της ηρωικής Εξόδου, θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι θα αποτελώ πάντοτε έναν πιστό εργάτη και σύμμαχο στο πλευρό σας.

Τα μετερίζια μας είναι διαφορετικά, ο στόχος όμως είναι κοινός και ο αγώνας ενιαίος.

Ο τόπος που πατούμε, είναι ένας τόπος Αγίων και Ηρώων, στις παρακαταθήκες των οποίων υποκλινόμαστε, με τον Χριστό και την Ελλάδα στην ψυχή, αλλά και με καθημερινή προσπάθεια για τον συνάνθρωπο.

Με την ευλογία και τη στήριξη της τοπικής Εκκλησίας, θα συνεχίσουμε την προσπάθεια.

Σεβασμιώτατε, σας ευχαριστώ θερμά και πάλι για την τιμή.

Ασπάζομαι τη Δεξιά σας, αιτούμαι τις προσευχές σας και εύχομαι η Χάρis του Θεού να συνοδεύει πάντοτε την πορεία σας και την πορεία όλων μας.

Σας ευχαριστώ πολύ!